

opfyldte de Betingelser, der kunne stilles for i det hele taget at kunne indtage en saadan Stilling i Handelsflaaden.

Ændringsforslag Nr. 2, der omhandler Motorpasserprøven, lyder saaledes:

Paragraffen bliver § 7 og affattes saaledes:

„Ved Motorpasserprøven kunne de, som maatte ønske det, godtgøre deres Kendskab til Motorer.

For at kunne stedes til denne Prøve maa vedkommende være fyldt 16 Aar.“ — der staar i Lovforslaget: „17 Aar“. Man har haft den Opfattelse, at Paragraffen, som den staar i selve Loven, kunde forstaaes paa den Maade, at selv Fiskere med Smaaafartøjer med Motor i skulde være underkastede de Bestemmelser, der staa i § 2. Men Forholdet er det, som det vistnok ogsaa tilstrækkelig tydeligt fremgaar af Ændringen til § 2, at det er en fuldstændig frivillig Sag. Der vil efter nærmere Bestemmelse blive oprettet Undervisningsanstalter, kan man gerne kalde dem, paa Pladser, hvor der kan tænkes at være særlig Trang til dem, hvor der er mange Fiskere — man kunde tænke sig Frederikshavn, Esbjerg eller lignende Steder — og hvor de — naturligvis hovedsagelig ved Hjælp af tekniske Skoler og lokale Kræfter — kunne faa den Uddannelse, som vistnok kan siges at være i høj Grad heldig. Man kunde tilføje, at for dem, der have sat Penge i deres Baade, enten det nu er private, eller det er Staten, er det baade heldigt og nødvendigt, at disse Folk faa en saadan Uddannelse; at de forstaa at benytte Motorerne og helst ogsaa at afhjælpe Smaafejl. Jeg skal tilføje, at det Tilsyn, der nu findes med de Fartøjer, som Staten har anbragt Penge i, har, efter hvad jeg har hørt, ikke en Gang Lov til at kræve at se Motorerne i Gang; naar det i øvrigt ser Fartøjet efter.

Naar jeg siger saa bestemt, at denne Prøve er fuldstændig frivillig, saa vil det jo ikke sige, at en hvilken som helst Mand kan benyttes til at passe Motorer, uanset deres Størrelse. Jeg skal der henvisse til, hvad der foreskrives i Lov af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. Saa snart der er Tale om Skibe, der befordre Passagerer, er det ifølge denne Lov bestemt, at vedkommende skal være over 18 Aar, at han enten har underkastet sig en af de ved Lovene af 10. April 1874 og 30. Marts 1892 foreskrevne Eksaminer for Maskinister eller ved et Bevis fra 2 troværdige og sagkyndige Mænd godtgør at besidde den for-

nødne faglige Duelighed, samt at han ikke ved Dom er funden skyldig til Straff af offentligt Arbejde for en i den offentlige Mening vanærende Handling. Saa snart Motorskibet sejler med Passagerer, er der altsaa fastsat særlige Bestemmelser.

Ændringsforslagene Nr. 3, 4, 5, 7, 8 og 10 staa i Forbindelse med Ændringsforslag Nr. 1.

Ændringsforslag Nr. 6 er motiveret ved Ændringsforslag Nr. 1.

I Ændringsforslag Nr. 9 foreslaas, at Ordet „øvrige“ i Lovforslagets § 8 udgaar. I Lovforslagets § 8 staar der: „De nærmere Bestemmelser om Maskinisters øvrige faglige Værksteduddannelse samt om Kravene, der stilles til godkendte Værksteder, jfr. §§ 3, 4, 6 og 7, træffes af Ministeren for Handel og Søfart“. Ordet „øvrige“ har givet Anledning til Misforstaaelse, idet man kan faa det Indtryk, at Ministeren kan stille yderligere Krav om Værksteduddannelse end dem, Lovforslaget stiller. Meningen er, at Ministeren skal kunne give detaillerede Bestemmelser om, hvad der forstaaes ved „Maskinarbejde“, „godkendt Værksted“ o. s. v.; men de skulle ikke indeholde nogen yderligere Skærpelse af Kravene.

Ændringsforslag Nr. 11 til § 10 gaar ud paa, at Paragraffen flyttes til 6te Afsnit „Midlertidige Bestemmelser“ som ny § 25 og affattes saaledes:

„Ministeren for Handel og Søfart bemyndiges til i et Tidsrum af 2 Aar fra nærværende Lovs Ikrafttræden at gøre Undtagelser fra Bestemmelserne i denne Lov om Værksteduddannelsen.“ Det er altsaa en rent midlertidig Bestemmelse, som derfor ogsaa kommer ind under de midlertidige Bestemmelser i Loven, og da det vil være ubilligt, at de Maskinister, som agte at indstille sig til Eksamen i Løbet af de første Par Aar efter Lovens Ikrafttræden, maa standse deres Forberedelse til Eksamen og søge Optagelse paa andre Værksteder, fordi Kravene til Værksteduddannelsen ere blevne ændrede, foreslaas ligesom i den nugældende Lov, at Ministeren bemyndiges til i de 2 første Aar efter Lovens Ikrafttræden at gøre Undtagelser fra Bestemmelserne om Værksteduddannelsen.

I § 14 foreslaas det, at „den almindelige og den udvidede Maskinisteksamen samt Haandværksprøven afholdes mindst 2 Gange om Aaret i København og den almindelige Maskinisteksamen mindst 1 Gang om Aaret paa Fyn og mindst 1